

ת"פ (חיפה) 41473-08-22 - מדינת ישראל נ' מיכאל אזולאי

ת"פ (חיפה) 41473-08-22 - מדינת ישראל נ' מיכאל אזולאי ואח'שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 41473-08-22

מדינת ישראל

נגד

1. מיכאל אזולאי

2. מרדכי אזולאי - נידון

בית משפט השלום בחיפה

[27.10.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין בעניינו של נאשם 1

הנאשם הורשע, לאחר הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), בביצוע עבירה של תקיפת שוטר בניגוד לסעיף 273+29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ועבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן:

הנאשמים הינם אחים. אליעד חמו (להלן: "השוטר") משמש כשוטר במשטרת ישראל.

כחודש עובר לתאריך 26.11.21, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, המתין נאשם 1 בתור בתחנת שטיפת רכבים

בתחנת דלק. במהלך ההמתנה התפתח ויכוח קולני בין נאשם 1 לאישה שנכחה במקום, שזהותה אינה ידועה

למאשימה, אשר נאשם 1 טען כלפיה כי עקפה אותו בתור.

השוטר אשר שהה באותה עת במקרה במקום, בעודו בלבוש אזרחי, הבחין בהתרחשות, ניגש אל נאשם 1 וביקש ממנו

להירגע. נאשם 1 החל לקלל את השוטר ואף נצמד אליו. בשלב זה הציג השוטר בפני נאשם 1 תעודת שוטר וביקש

ממנו בשנית להירגע. בתגובה נאשם 1 אמר לשוטר "עוד ניפגש" ועזב את המקום.

בתאריך 26.11.21, סמוך לשעה 8:30 ערך השוטר קניות בסופרמרקט בנשר כשהוא לבוש בגדים אזרחיים.

בשלב זה, הבחין נאשם 1 בשוטר בתוך הסופרמרקט, ניגש אליו ואמר "זוכר אותי"? בעודו עוטה מסכה. בהמשך לכך,

תפס נאשם 1 את השוטר בדש חולצתו והחל לדחוף אותו. השוטר ניסה להשתחרר מאחיזתו של נאשם 1 כשהוא הודף

אותו באמצעות רגלו, ואולם נאשם 1 המשיך לאחוז בחולצתו של השוטר, כשהוא דוחף אותו ומכה באגרופים לאזור

פניו, תוך שהשוטר מנסה להגן על עצמו ולהשתחרר מאחיזתו של נאשם 1.

בהמשך, כעבור זמן קצר, הגיע בריצה למקום נאשם 2, הבחין במתרחש, התנפל על השוטר אליעד מאחור והיכה

אותו בחלקו האחורי של הראש.

בשלב זה, תקפו שני הנאשמים את השוטר אליעד בבעיטות ואגרופים, זאת בעוד נוכחים במקום מנסים להפריד בינם

לבין השוטר.

בשלב מסוים, הצליח השוטר להשתחרר מהנאשמים והחל להימלט מפניהם. הנאשמים רדפו אחרי השוטר, תפסו אותו

המשיכו להכותו, הפילו אותו על הקרקע, כאשר נאשם 1 אווז בשוטר ונאשם 2 חבט בו באגרופים.

בהמשך, הצליחו נוכחים במקום להפריד בין הנאשמים לשוטר, אחזו בנאשמים ומנעו מהם לשוב ולתקוף אותו. במהלך ההתרחשויות המתוארת לעיל, הוזעקה נידת משטרה למקום והנאשמים נעצרו. כתוצאה מהאירוע וממעשיו של נאשם 1, נגרמו לשוטר שפשופים בצוואר ימין, שריטה מדממת באוזן שמאל ורגישות במישוש חזה ימני.

תסקיר שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם 1 הוגש תסקיר שירות המבחן, לפיו, הנאשם בן 49, נשוי ואב לארבעה ילדים, עובד מזה 13 שנים כמפעיל קו מזון במפעל. הנאשם ללא עבר פלילי.

בהתאם לתסקיר, הנאשם נטל אחריות חלקית על מעשיו, תוך שהשליך חלק מהאחריות על קורבן העבירה. הנאשם תיאר כי חווה את התנהגותו של המתלונן כפוגענית במפגש בתחנת הדלק, כאשר הנאשם התקשה להכיר בהתנהלות אלימה מצדו. לצד זאת, הנאשם מסר כי הוא מבין כי פעל באופן אלים במפגש בין השניים, אותו תיאר כאקראי. הנאשם שלל כוונה מוקדמת לפגוע במתלונן והתקשה להסביר את הנסיבות בגין פעל באלימות. הנאשם הביע חרטה ובושה על התנהגותו האלימה, ושירות המבחן התרשם כי הנאשם חש רתיעה מההליך הפלילי המתנהל נגדו. עם זאת, הנאשם התקשה להכיר בנזקים שיכול ונגרמו למתלונן ממעשיו, תוך שניכר כי הנאשם ממוקד בנזקים שנגרמו לו עקב ההליך הפלילי.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית בתחומי חייו השונים, תיאר את עצמו כאדם שקול וזיהה את התנהגותו באירועים נשוא הדיון כחריגה לאורחות חייו.

בבוא שירות המבחן להעריך את הסיכוי לשיקום אל מול הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות מצדו של הנאשם, התרשם שירות המבחן כחלק מגורמי הסיכון, כי הנאשם התקשה להסביר את הרקע למעורבותו בעבירות בתחום האלימות, בפער להתנהגותו ולאורחות חייו. עוד שקל שירות המבחן, כי הנאשם נטל אחריות חלקית על מעשיו, והיה ממוקד בחלקו של המתלונן באירועים. בנוסף, הנאשם נטה לעמדות מפחיתות ומצמצמות מחומרת מעשיו, ונראה קושי לגלות אמפטיה למתלונן, כאשר הוא ממוקד בהשלכות על חייו כתוצאה מההליך המשפטי. כחלק מגורמי הסיכוי, ציין שירות המבחן, כי הנאשם אדם בוגר אשר מתאפיין בתפקוד תקין ומסתגל במישורי חייו השונים. הנאשם בעל יכולת לתקשר את צרכיו ולהעביר מסרים באופן תקין, אשר שמר לאורך חייו על יציבות זוגית ועל תעסוקה רציפה. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם לאורך חייו ניהל אורח חיים נורמטיבי וביטא מחויבות ומסירות כלפי משפחתו.

עוד התרשם שירות המבחן, מהעדר קיומם של דפוסים אלימים ועבריינים מושרשים באישיותו, כי הנאשם בעל דימוי עצמי של אדם המנהל אורח חיים נורמטיבי, ביטא תחושת בושה סביב ההליך המשפטי והדבר מהווה גורם המחדד את הגבולות בין המותר לאסור. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתאפיין בשליטה וויסות בדרך כלל, ומהאבחון שנערך לא עלתה אינדיקציה להתנהלות אלימה ובלתי מווסתת מצדו של הנאשם. בנוסף, צוין כי מאז האירוע לא נפתחו נגד הנאשם תיקים פליליים נוספים.

משכך, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה מצדו של הנאשם בעתיד ברמת חומרה נמוכה.

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה שיקומית חינוכית בדמות צו של"צ בהיקף של 250 שעות, בצירוף פיצוי כספי למתלונן.

באשר לשאלת ביטול ההרשעה, שירות המבחן ציין לא הוצג כל מסמך רלוונטי כי הרשעתו תשפיע על עתידו המקצועי ולא עלתה אינדיקציה לפגיעה קונקרטית מעצם הרשעתו בדין של הנאשם. כמו כן, לאור עמדותיו של הנאשם שתוארו לעיל, לא בא שירות המבחן בהמלצה לביטול הרשעתו של הנאשם.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם פגיעה בעקרונות שלטון החוק והצורך להגן על שליחיו, כבודם, גופם ונפשם. בנוסף, נטען כי ממעשי הנאשם נפגעו ערכים של שמירה על הסדר הציבורי, שלום הציבור ובטחונו, וביטחונם של אנשי החוק. עוד נטען, כי נסיבות האירוע חמורות ביותר מאחר ומדובר בתקיפת שוטר שאינו בתפקידו, באקט של "סגירת חשבון" על רקע אירוע קודם בין הנאשם לשוטר בעת שפעל בתפקידו.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה (טע/2) וביקשה ללמוד ממנה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה ע בין 10 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

באשר לתסקיר שירות המבחן, נטען, כי מאחר ובתסקיר צוין כי הנאשם מתקשה להכיר בהתנהגותו האלימה, מתקשה לגלות אמפטיה כלפי הקורבן וכן שולל נזקקות טיפולית אין הלימה בין ההמלצה של שירות המבחן לבין האמור בגוף התסקיר. משכך, נטען, כי ההמלצה לענישה בדמות צו של"צ היא מקלה, אשר חורגת ממתחם העונש ההולם בעבירות דומות, ואין לקבלה.

נוכח הודאתו של הנאשם, העדר עבר פלילי ומסוכנות נמוכה, כמו גם חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, טענה ב"כ המאשימה כי יש להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם לו עתרה, לצד מאסר מותנה משמעותי, קנס משמעותי ופיצוי לשוטר.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם כבן 49, נעדר עבר פלילי, אשר מנהל אורח חיים נורמטיבי, ומאז ביצוע העבירות לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. עוד נטען, כי הנאשם שומר על יציבות בתחומי חייו השונים, עובד כ-15 שנים באותו מקום עבודה, וכי מדובר באירוע חריג בנוף חייו של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב בעת גזירת העונש בכך שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי וכן בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות.

עוד נטען, כי יש להתחשב בכך שלנאשם 20% נכות כתוצאה ממחלת אסטמה קשה.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת תסקיר שירות המבחן בשים לב להערכת שירות המבחן בדבר רמת סיכון נמוכה להישנות עבירות בעתיד מצדו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ממנה ביקש ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת.

עוד נטען, כי יש להתחשב בכך שעל השותף בתיק הוטל עונש מאסר על תנאי. יודגש כבר כעת כי נאשם 2 הורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם בלבד בשונה מנאשם 1.

לאור האמור, טען ב"כ הנאשם כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן שעניינה סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע צער על מעשיו, אמר כי הוא נוטל אחריות ותיאר את הפגיעה של המקרה בו ובמשפחתו.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

לאחר שנשמעו טיעונים לעונש, הוריתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בדבר התאמתו של הנאשם לבצע עבודות שירות.

על פי הודעת הממונה על עבודות השירות מיום 2.10.24 הנאשם נמצא מתאים לבצע עבודות שירות במגבלות של ללא עבודה בשמש, ללא חומרים כימיים או עשן.

על כן הומלץ להעסיקו באגודה למען החייל ברח' בן גוריון 15 בחיפה, 5 ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין החל מיום 13.1.25.

דיון והכרעה:

בית המשפט קובע מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה שבישומו על בית המשפט להתחשב בבערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13)).

נסיבות ביצוע העבירות:

הנאשם במעשיו פגע בערכים חברתיים מוגנים שעניינם שמירה על חיי אדם ושלמות הגוף, ביטחון הציבור, שמירה על הסדר הציבורי, וכן שמירה על בטחון השוטרים.

אומנם למעשי הנאשם לא קדם תכנון מדוקדק, והתנהגותו האלימה כלפי המתלון הייתה מעין "ניצול הזדמנות לסגור חשבון", עת שהבחין במתלון בסופר. הרקע לאירוע האלים הוא וויכוח קודם בין הנאשם למתלון במהלכו "הבטיח" הנאשם למתלון כי עוד ייפגשו כך שלא ניתן לומר כי מדובר באירוע ספונטני לחלוטין. יתרה מכך, גם לאחר שהמתלון הצליח להשתחרר מהנאשמים וניסה להימלט, השניים במקום לסיים את האירוע, רדפו אחרי המתלון, הפילו ארצה והמשיכו לתקוף אותו עד שהנוכחים במקום הפרידו ביניהם.

הנאשם תקף את המתלון, ביידעו כי מדובר בשוטר, ללא כל התגרות מיידית מצדו של המתלון, על רקע "פגיעה בכבוד" כי המתלון העיר לו באירוע קודם. הנאשם בחר לתקוף את המתלון במקום ציבורי, בזמן שהמתלון ערך קניות בסופר, הכה בו וגרם לו לחבלות של ממש. לאירוע הצטרף גם אחיו של הנאשם, אשר לא ידע את רקע לאירוע ולא ידע כי מדובר בשוטר, ובשלב הראשון סבר כי אחיו מותקף.

המשך תקיפת המתלון נמנעה רק לאחר שנוכחים במקום אחזו בנאשמים ומנעו מהם להמשיך ולתקוף את המתלון. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו, כאמור, למתלון חבלות של ממש, בדמות שפשופים בצוואר מימין, שריטה מדממת באוזן שמאל ורגישות במישוש חזה מימין.

יש להדגיש, כי האלימות שהופעלה כלפי המתלון הייתה יכולה לגרום למתלון נזקים קשים מאלו שנגרמו לו בפועל. מידת הפגיעה בערכים המוגנים: בסיים לב לנסיבות ביצוע העבירה, העובדה כי מעשי הנאשם בוצעו כמעשי "נקם" במתלון שהוא שוטר ובאירוע קודם פעם מתוקף תפקידו, ובשים לב לחבלות שנגרמו למתלון אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה:

· ברע"פ 4592/14 רוטמן נ' מדינת ישראל (25.8.14), אליו הפנה ב"כ הנאשם, המבקשת הורשעה בעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המבקשת השתתפה במסיבה ושכנים התלוננו על מטרד הרעש שנגרם ממנה. כשהגיע הצוות המשטירי לבדוק את התלונה, המבקשת התפרצה לעברו, ירקה על שוטרת וקיללה אותה. כמו כן, התנפלה המבקשת על אותה השוטרת ומשכה בשערות ראשה. אף שחבריה של המבקשת ניסו לבלום אותה, היא סטרה לשוטרת. גם לאחר שהשוטרת אחזה בכוח בידיה, הצליחה המבקשת למשוך בשערות ראשה שוב. בעקבות מעשים אלה עצרו השוטרים את המבקשת. במהלך הנסיעה בניידת המשטרה לתחנת המשטרה השתוללה המבקשת, והשוטרים נאלצו להעבירה לניידת אחרת. בית משפט השלום דחה את הטענה של אי הרשעה והטיל על המבקשת ענישה של מאסר על תנאי בצירוף ענישה נלווית. ערעור המבקשת על אי הרשעתה שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגישה המבקשת לבית המשפט העליון.

· בע"פ 11563-08-12 (מחוזי- ב"ש) יוליה אוקראינצנקו נגד מדינת ישראל (20.02.13), נדחה ערעורה של המערערת שהורשעה בבית המשפט השלום בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המערערת הורשעה לאחר שנקבע כי הכתה את המתלוננת באגרוף בפניה, ולאחר שנפלה המשיכו המערערת ואחותה להכותה. כתוצאה מתקיפה זו, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש שהתבטאו, בין היתר, בפצע באזור הקרקפת שנוזקק לתפרים, בהמטומה מתחת לעין שמאל ובחבלות נוספות. המערערת נידונה ל-4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וחתימה על התחייבות.

· בעפ"ג 11794-12-15 מדינת ישראל נ' חוסיין (10.1.16), אליו הפנתה המאשימה, המשיבים הורשעו בעבירה של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, כאשר משיב 3 הורשע גם בעבירת איומים. מדובר בארבעה משיבים שתקפו שוטרים בעת ביצוע חיפוש בביתם של אחד המשיבים. כתוצאה מהתקיפה נגרם לחלק מהשוטרים חבלות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. על המשיבים נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. המדינה ערערה על קולת העונש. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל. על משיבים 1 ו-3 הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל ועל משיבים 2 ו-4 הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל. יש להדגיש כי בשונה מהמקרה שבפניי מדובר בתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות ותוך כדי מילוי תפקידם.

· בעפ"ג 23394-01-14 עמרן נ' מדינת ישראל (16.2.14) המערער הורשע, לאחר הודאתו בעבירות של תקיפת שוטר והכשלת שוטר. המערער הגיע למקום עם רכבו, וכאשר נעצר לבדיקה שגרית, התנגד להוראות השוטר ונגח במצחו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר על תנאי ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי שקיבל תסקיר חיובי, נגזרו 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. הערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בעפ"ג 41480-09-20 תראבין נ' מדינת ישראל (11.11.20), אליו הפנתה המאשימה, המערער הורשע בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. על המערער הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בערעור אישר בית המשפט המחוזי את מתחם העונש ההולם שנקבע אך בשל גילו של המערער וסיכויי שיקומו הפחית בית המשפט את עונשו של המערער ל-9 חודשי מאסר, כאשר יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם. יש להדגיש כי בשונה מהמקרה שבפניי מדובר בתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות ותוך כדי מילוי תפקידם.

· בעפ"ג 49806-07-13 אלסנע נ' מדינת ישראל (1.1.14), אליו הפנתה המאשימה, המערער הודה והורשע בעבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו (מס' עבירות), לאחר שתקף שני שוטרים באגרופים ובבעיטות וגרם להם חבלות. בית המשפט גזר על המערער 20 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בת"פ 10805-04-15 פרקליטות מחוז מרכז נ' אביאור זקן (6.3.16), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם על סמך הודאתו בעבירות של תקיפת שוטר ואיומים. בשל דין ודברים של נאשם עם אישה השוטרים פנו מיד אל הנאשם, כאשר אחד השוטרים הורה לנאשם להירגע. בתגובה, נגח הנאשם במצחו של השוטר. בשלב זה ניסו השוטרים לעצור את הנאשם, אשר מצדו התפרע והניף את ידיו אל עבר השוטרים תוך שחבט עם ידו בחוזקה בשפתו התחתונה של שוטר אחר. בהמשך, לאחר שהצליחו השוטרים להשתלט על הנאשם וכבלו אותו באזיקים, הובילו השוטרים את הנאשם אל חדר האבטחה שם ביקש שוטר מהנאשם להזדהות, אולם הנאשם השיב שאין ברשותו תעודה מזהה ואף סירב למסור לו את פרטיו. בהמשך, איים הנאשם על אחד השוטרים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ולצדו ענישה נלווית לבין 8 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם שהיה בגיר צעיר בעת ביצוע העבירות נגזרו מאסרים על תנאי, צו של"צ וקנס.

· בת"פ 3791-08-18 מדינת ישראל נ' חזן ואח' (19.12.19) הנאשם 2 הורשע על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת עובד ציבור - 2 עבירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. בעקבות תלונה שהוגשה ע"י דיירי הבניין בו שוכנת הפיצרייה, על כך שהנאשמים משליכים פסולת של בית העסק לפח הבניין, הגיעו למקום פקחי עירייה. הנאשם 2 איים על הפקח ליאור באומרו: "אל תדאג אני אטפל בך אישית, תסתכל לי בעיניים, אני אטפל בך אישית", בכדי להפחידו או להקניטו. בהמשך תקף הנאשם 2 פקח אחר בכך שהצמיד ראשו אליו ואמר לו שלא יבוא יותר למקום, דחף אותו ודחק אותו עד לחדר המדרגות שבמקום. בהמשך תקף הנאשם 2 פקח אחר בכך שרץ לעברו ונגח בפניו. כתוצאה מהתקיפה נפל הפקח ארצה, החל מדמם בלחיו ונשברה שינו הקדמית התחתונה. הפקח פנה לקטנועו על מנת להזעיק עזרה, והנאשם 2 רדף אחריו, בעט בו בגבו ובישבנו, שלא כדין. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם, נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ופיצוי. על הנאשם הוטלו 9 חודשי מאסר (ללא ניכוי ימי מעצר), לריצוי בעבודות שירות, וענישה נלווית.

· בת"פ 29751-08-20 מדינת ישראל נ' מהנדס מוזפר (9.5.22) הנאשם הורשע בביצוע עבירות של הפרעה לשוטור במילוי תפקידו ובתקיפת שוטור בנסיבות מחמירות. על פי גזר הדין השוטור עסק בפעילות הכוונת תנועה, כאשר הבחין בנאשם רכוב על אופנוע ונוסע על המדרכה במטרה לעקוף תוך שהוא מבצע עבירת תנועה. השוטור הורה לנאשם לעצור בצד ולמסור את פרטיו. בעת שהשוטר יושב בניידת, הוציא הנאשם את מכשיר הטלפון שלו, וצילם את השוטור, את פנים הניידת ואת המחשב המסטרתי. השוטור ביקש מהנאשם כי יחדל מצילום פנים הניידת וכי יעבור לצידה השני. בהמשך, השוטור ביקש מהנאשם את מכשיר הטלפון הנייד שלו, אולם זה סירב למסור אותו. בשלב זה הודיע לו השוטור, כי החליט לעצור אותו, הוא לקח ממנו את המכשיר והכניסו לניידת. הנאשם יצא מהניידת בניגוד להוראת השוטור. אחד מעוברי האורח, הניח את רגלו כמכשול מאחורי רגליו של השוטור, או אז הנאשם דחף אותו והשוטר נפל. הנאשם התנפל על השוטור, ריתק אותו לקרקע בכוח, חבט בו באגרוף וסטר לו. כשניסה השוטור לקום, קפץ עליו הנאשם פעם נוספת, בעודו לופת אותו בצווארו ומפיל אותו לקרקע ותוך שהוא אוחז בראשו של השוטור ומכה אותו. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם, כי המאשימה תטען לעונש של 6 חודשי עבודות שירות וכי הנאשם יהיה חופשי בטיעונו לעניין העונש. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול ויבוצעו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, שקיבל תסקיר חיובי נגזרו 3 חצי חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

נאשם 2 הורשע בעבירה של תקיפה סתם והוטל עליו עונש של מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. לא ניתן לעשות גזירה שווה מעניינו של נאשם 2 לעניינו של נאשם 1, אשר הורשע בתקיפת שוטור ותקיפה גורמת חבלה של ממש. יש להדגיש כי בעת האירוע נאשם 2 לא ידע כי מדובר בשוטור ובשלב הראשון של האירוע, סבר כי אחיו, נאשם 1, מותקף.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים המפורטים לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מספר חודשי מאסר שניתן במקרים מתאימים לבצע בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. חריגה ממתחם העונש ההולם:

שירות המבחן התרשם כי קיימת רמת סיכון נמוכה להישנות עבירות דומות בעתיד והמליץ להטיל על הנאשם ענישה שיקומית חינוכית של שירות לתועלת הציבור ופיצוי לקורבן העבירה.

סבורני כי הגם שהתרשמות שירות המבחן מסיכון נמוך להישנות עבירות אלימות בעתיד, הרי לא ניתן להתעלם מהאמור בגוף תסקיר שירות המבחן, ובין היתר, לקיחת אחריות חלקית על המעשה, השלכת אחריות על הקורבן וקישוי בגילוי אמפתיה כלפי הקורבן. בנוסף הנאשם שלל כל נזקקות טיפולית.

בנסיבות אלה סבורני כי לא מתקיימים נימוקים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם לקולא

כידוע, אמנם תסקיר שירות המבחן משמש כלי עזר חשוב לבית המשפט, אך עם זאת, הלכה היא כי תסקיר שירות המבחן איננו מחייב את בית המשפט, אשר בוחן מגוון שיקולים רחב יותר מאלו אותם בוחן שירות המבחן (רע"פ 2208/16 יוסף גוהר נ' מדינת ישראל (17.5.16)).

קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם, נטילת האחריות והבעת החרטה מצדו. יחד עם זאת יש להדגיש כי הנאשם לא הודה בהזדמנות הראשונה, אלא לאחר שהמתלונן העיד בבית המשפט.

עוד שקלתי את העובדה כי מדובר בנאשם בן 49, נשוי ואב לארבעה ילדים, שאין לחובתו עבר פלילי, ועד אירוע מושא כתב האישום, וגם אחריו, הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי ומתפקד, ונראה כי האירוע מושא כתב האישום הוא אירוע חריג בנוף חייו של הנאשם.

עוד נתתי את דעתי לחלופי הזמן מאז ביצוע העבירות בשנת 2021, הגם שמרבית חלופי הזמן אינו רובץ לחובתה של המאשימה.

בנוסף התחשבתי באמור בתסקיר שירות המבחן, ממנו עלה כי רמת סיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם בעתיד היא נמוכה, כי הנאשם הביע הכרה והבנה לאיסור בהתנהגותו וכי שירות המבחן התרשם כי הנאשם מורתע מההליך המשפטי המתנהל נגדו. מאידך לא ניתן להתעלם מהעובדה כי קבלת האחריות מצדו של הנאשם לאירוע היא חלקית, כי הוא משליך חלק מהאחריות לאירוע על המתלונן, ומתקשה לגלות אמפתיה כלפיו.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, ובהלימה להמלצת שירות המבחן על הטלת עונש שיקומי חינוכי על הנאשם, סבורני כי הטלת עונש בתחתית המתחם, תוך אפשרות לרצות עונש בעבודות שירות, שגם היא ענישה שיקומית במהותה, הולמת את נסיבות העניין.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל בן 3 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות, באגודה למען החייל ברח' בן גוריון 15 בחיפה.

עבודות השירות יבוצעו החל מיום 13.1.25, למשך 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

על הנאשם להתייצב ביום 13.1.25 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות, יחידת ברקאי - שלוחת צפון - סמוך לבית סוהר מגידו.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה וכי במידה ולא יבצע את עבודות השירות בהתאם לדרישות הממונה יופסקו עבודות השירות, והנאשם ירצה את יתרת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות, למעט עבירת תגרה, ויורשה בגינה.

ג. פיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪ אשר ישולם תוך 90 יום מהיום. ב"כ המאשימה יעביר את פרטי המתלונן למזכירות בית המשפט.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

בנסיבות תיק זה לא מצאתי מקום להשית עונש של קנס.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשפ"ה, 27 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.